

Brána

zahrady

Erik Dominik Novák

2013

Copyright

Autor: Erik Dominik Novák

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

1. elektron. vydání

ISBN:

978-80-87856-86-4 (ePub)

978-80-87856-87-1 (mobipocket)

978-80-87856-88-8 (pdf)

SEDMÁ

Sedmá je brána,
má půlka vstává –
Ta druhá, lebedí si
do oběda

Do nitra káva,
a první zpráva,
že svět tam, uvnitř mne
je neposeda

Tak s dalším jitem,
zas v stavu příkrém,
ospalky smyji, a vpluji
do reality

A pro doušek vína
i sopka vzlíná
A pro též, osmělíš se
možná i Ty

Já nechci v jícnu
svíčku bez svícnu
A tedy, rád jsem, jsi-li
opojena

Jícnu si skrápěj,
však nepřeháněj
Bud' smělá, leč dál bud'
moje žena –

PŘED OPONOU

Před oponou z bílých střípků
v modré já držím hlídku
Do zelené jen láskou padám,
když srdéčko srdéčkem strádá

I dušička dušičkou chřadne,
když odcházíš, a hlas Tvůj slábne
Sté, kol mých stop tvoř stopu druhou
I do vzdálených dob buď mojí vzpruhou –

ZA STĚNOU

Za stěnou složenou z růží
s Tebou já cítím se nejlíp v kůži
Svět sluncem zalitej copy Ti splétá
V těch copech kvítek měj, nechť padne věta

že má se smysl houpat na vlnách citů, a v příšeří
Že hřích je se nevykoupat, a nekráčet
v plavkách nábřežím –

Za dotek Tvůj najmu loďku
Jen chvíli stůj, a zhasnu sopku
Sopku v nás nechám plát, plamen se vzpíná
Nažhav jej akorát, ať zmizí stěna

stěna, jež bývala z vonných růží –
Ať druhý cítí se nejlíp v kůži
Kůži Tvou neprodám, jen mne pluj v loži
Vždyť když Tě neshledám, tepny se zúží

VZPOMÍNEJ

Máš svůj strop, a k loži byt, a vchod,
a v loži mém proplouváš do temnot
A temnou noc chceš trávit pouze
se mnou

Máš už klíč, a přístup k roletě,
sic prázdnou spíž, když nevíš o světě
A nejen pro náš svět chci být
Tvou ženou

I roleta se s ránem otočí,
i paprsky skrz má skla odbočí
I pošťák Tvůj již vstal, a dlouze
zvoní

To na Tvých řádků nese odpověď,
Tys vědět dal, dali Ti na paměť,
že pro náš vztah vskutku námitek
není

Jen z vůle mé, znej dále ten můj klíč,
a pomaloučku chystej plen, a míč,
když příliv svěží do mé sluje
se noří

Já Tobě, Ty mne, budme oporou,
a pro to malé, znej notu veselou
A vzpomínej, kdo naše krůčky
střeží –

S BÍLOU PĚNOU

Víš, co smíš, znáš význam pointy,
a lehce spočteš dráhu komety
A do poslední mety táhneš
ve dvou

Já byla stín, i vítr v krajině,
dnes Tobě chystám kuře na víně
Když zvedne se plášť, Ty neuvadáš
svou cenou

Sté, dávej dál mi duši na dlani,
já více neoplácím čekáním
Je pohřbena zášť, i koupel již máš
s bílou pěnou –